

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 13 gusht 2021
Nr. ref.:RK 1832/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI168/20

Parashtrues

Pashk Spaqi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të
Kosovës Ac. nr. 5997/2019 të 8 qershorit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Pashk Spaqi nga fshati Qerim, komuna e Gjakovës, (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac. nr. 5997/2019, të 8 qershorit 2020, në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë – Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore) e 28 gushtit 2018.
3. Aktvendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 15 korrik 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, me të cilin, pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt), të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 28 tetor 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën përmes postës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 2 nëntor 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (anëtarë).
8. Më 30 nëntor 2020, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën e Apelit për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 10 shkurt 2021, Gjykata i dërgoi një kërkesë shtesë Gjykatës Themelore duke kërkuar që ajo të dorëzojë dëshmi se kur vendimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës.
10. Më 24 shkurt 2021, Gjykata pranoi dëshmi për datën e dorëzimit të aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit.

11. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 25 qershor 2021.
12. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe Rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së punës, Gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
13. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KSH168/20, caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci Gjyqtare raportuese në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu pas dorëheqjes së tij.
14. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtarës së Gjykatës Kushtetuese.
15. Më 28 qershor 2021, Kryetarja e Gjykatës Gresa Caka-Nimani nxori vendimin KSH. KI 168/20, duke zëvendësuar anëtarin e mëparshme të Kolegjit shqyrtues Arta Rama-Hajrizi, në rolin e saj si anëtare e Kolegjit shqyrtues, me gjyqtarin Bajram Ljatifi.
16. Më 21 korrik 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës që ta refuzojë kërkesën.

Përmbledhja e fakteve

17. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se përmbajtja e kontestit ka të bëjë me çështjen e pagesës së borxhit për shkak të ujit të pijshëm të konsumuar në shumën prej 3,744.44 euro, që pretendohet të jetë bërë nga parashtruesi i kërkesës për periudhën nga 1 janari 2006 deri më 1 shkurt 2015.
18. Më 18 shkurt 2016, kreditori KRU „Radoniqi“ SH.A. nga Gjakova, parashtroi propozim të Përmbaruesi privat kundër parashtruesit të kërkesës, në të cilin ai kërkoi pagesën e borxhit në shumën prej 3,744.44 euro, i cili ishte krijuar si rezultat i konsumimit të ujit të pijshëm, për periudhën nga 1 janari 2006 deri më 1 shkurt 2015.
19. Të njëjtën ditë, Përmbaruesi privat, duke vepruar në bazë të propozimit të kreditorit, nxori urdhrin P. nr. 115/16 përmes të cilit lejohej përmbarimi kundër parashtruesit të kërkesës. Në urdhrin P. nr. 115/16, thuhet:

“BLOKOHEN të gjitha llogaritë e debitorit në të gjitha Bankat komerciale në Kosovë dhe bartjen e mjeteve nga llogaria e debitorit në llogarinë e kreditorit, kurdo që merret informacioni nga kreditori apo organi përmbarues për ekzistimin e mjeteve në ndonjë llogari të debitorit.

REGJISTROHET, vlerësohet dhe shitet pasuria e debitorit si në sende të luajtshme dhe të paluajtshme po ashtu edhe në patundshmëri në tërë masën pasurore të debitorit deri sa të kryhet obligimi i të njëjtit ndaj kreditorit”.

20. Më 10 janar 2019, parashtruesi i kërkesës parashtroi prapësim në Gjykatën Themelore kundër urdhrin për përmbarim P. nr. 115/16, duke theksuar “se i njëjti nuk është shfrytëzues i tokave e si rrjedhojë edhe i ujit për ujitjen e pronave, për faktin se i njëjti nuk jeton në Fshatin Qerim, Komuna e Gjakovës, por i njëjti jeton jashtë shtetit, ai gjithashtu ka theksuar se ka arritur parashkrimi i kërkesës për borxh...”.

21. Më 28 gusht 2018, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin PPP. nr. 44/2019, në të cilin theksohet,

I. *PJESËRISHT APROVOHET prapësimi i debitorit Pashk Spaqi nga fshati Qerim Komuna e Gjakovës, i paraqitur kundër urdhrin të përmbaruesit privat Gjokë Radi me seli në Gjakovë, me të cilin është caktuar përmbarimi P. nr. 115/20 16, të datës 18.02.2016, dhe shfuqizohet pjesërisht urdhri P.nr. 115/16 të datës 18.02.2016” për periudhën kohore prej 01.01.2006 deri më 01.01.2013 në shumë të borxhit prej 2,582.58 euro, për shkak të arritjes së parashkrimit.*

II. *MBETËT NË FUQI pjesa tjetër e urdhrin të përmbaruesit privat P. nr. 115/16 të datës 18.02.2016, me të cilin është caktuar përmbarimi, për periudhën kohore prej 01.02.2013 deri më 01.02.2016 në shumë të borxhit prej 1,161.86 euro, me kamat prej 8 % nga dita e kalimit të afatit për pagesë deri në pagesën definitive të borxhit si dhe shpenzimet procedurale.*

22. Në arsyetimin e Aktvendimit PPP. nr. 44/2019, Gjykata Themelore deklaroi:

„Gjykata duke i analizuar pretendimet e debitorit lidhur me parashkrimin e kërkesës së kreditorit, ka gjetur se të njëjtat pretendime janë pjesërisht të bazuara, sepse në rastin konkret kemi të bëjmë me borxhin prej 01.01.2006 deri më 01.02.2015, lidhur me të cilin është paraqitur propozimi për përmbarim me datë 18.02.2016, ashtu që sa i përket borxhit për periudhën prej 01.01.2006 e deri më 01.01.2013, që kap shumën prej 2,582.58 euro, Gjykata ka konstatuar se ka arritur parashkrimi në kuptim të nenin 374 të LMD-së së vitit 1987 dhe 355 të LMD-së i cili parasheh se: “Kërkesat reciproke nga kontratat komerciale si dhe kërkesat e shpërblimit të shpenzimeve të bëra lidhur me këto kontrata, parashkruhen për tri (3) vite”. Në rastin konkret nga periudha e lartë cekur ka kaluar më tepër se tri vite deri në ditën e parashkrimit të propozimit për përmbarim.

Ndërsa për periudhën kohore prej 01.02.2013 e deri më 01.02.2015 për shumën e borxhit prej 1,161. 86 euro, gjykata vendosi që ta lërë në fuqi urdhrin e përmbaruesit privat, pasi që për këtë shumë të borxhit pretendimet e debitorit për parashkrimin e borxhit janë të pa bazuara sepse ekziston e drejta e kreditorit për realizimin e borxhit nga debitori, pasi që kreditori propozimin për përmbarim a ka paraqitur në kohë të duhur para se të jetë parashkruar e drejta e tij për ta kërkuar borxhin ndaj debitorit që do të thotë se kërkesën e ka parashtruar brenda tri viteve dhe është konsideruar se është kërkesë e paraqitur në afat. Duke u bazuar në kuptim të nenit të nenit 355 të LMD-se i cili parasheh “Kërkesat reciproke nga kontratat komerciale si dhe kërkesat e shpërblimit të shpenzimeve të bëra lidhur me këto kontrata, parashkruhen për tri (3) vite”. Andaj, gjykata në këtë pjesë e refuzoi prapësimin e debitorit si të pa bazuar, pasi që i njëjti propozimin për përmbarim e ka parashtruar në afat të paraparë ligjor”.

23. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit PPP. nr. 44/2019 të Gjykatës Themelore, për shkak të “shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, në lidhje me parashkrimin, si dhe çër faktin se ai nuk ka legjitimitet pasiv në procedurë pasi që nuk është pronar i paluajtshmërisë në fjalë ...”.
24. Më 8 qershor 2020, Gjkata e Apelit nxori Aktvendimin Ac. nr. 5997/2019, me të cilin ai refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar, duke deklaruar;

„Gjykata e Apelit vlerëson se nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të palës debitore, lidhur me parashkrimin e borxhit, ngase nga shkresat e lëndës shihet se kemi të bëjmë me kërkesa për shërbime komunale për ujitjen e tokave bujqësore (e jo të ujit të pijes) e të cilat kërkesa kanë natyrë të kërkesave periodike dhe parashkruhen në afatin prej 3 viteve, siç parasheh neni 353 i LMD-së, e që në rastin konkret gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka konstatuar se për periudhën kohore prej datës 01.02.2013 e deri më datë 01.02.2015 për shumën e borxhit prej 1.161,86 Euro nuk kemi parashkrim, dhe për këtë pjesë pala debitore detyrohet ta përmbush detyrimin ndaj kreditorit, ndërsa sa i përket pretendimit tjetër ankimor të palës debitore se nuk ka legjitimitet pasiv në procedurë pasi që nuk është pronar i paluajtshmërisë në fjalë, se kjo paluajtshmëri është në emër të babait të ndjerë të debitorit dhe se i njëjti nuk është i vetmi trashëgimtar i pronës, nuk qëndrojnë për faktin se i njëjti nuk ka paraqitur asnjë provë për të mbështetur pretendimin e tij lidhur me legjitimitetin pasiv, për çka të njëjtat mbesin vetëm në nivel të pretendimeve”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktvendimet e Gjykatave Themelore dhe të Apelit janë shkelur neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak të faktit se përmbaruesi privat e kishte detyruar atë të paguante borxhin për diçka që ai nuk e kishte bërë.

26. Më konkretisht, parashtruesi i kërkesës pretendon që përmes aktvendimit të Gjykatës Themelore dhe të Gjykatës së Apelit ai ishte detyruar të paguajë shumën e borxhit në vlerë prej 1.161,86 euro, *“me arsyetimin se ajo pjesë e borxhit nuk ka arritur parashkrimi. Mua në këtë çështje më mungon legjitimiteti pasiv i palës në procedurë. Paluajtshmëria për të cilën kërkohet kompensimi për ujitje është në emër të babait tim, tash të ndjerë Pjetër unë nuk jam vetmi trashëgimtar i pronës lëndore. Unë nuk jam pronar i paluajtshmërisë, unë jetoj në botën e jashtme për këtë çështje mund të ofroj edhe dëshmi, paluajtshmëria është në emër të babait tim tash të ndjerë. Unë nuk kam të bëjë fare me këtë borxh”*.
27. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që ta deklarojë kërkesën e tij të pranueshme, të konstatojë se ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, dhe si pasojë, t'i anulojë vendimet e kontestuara.

Dispozitat përkatës e ligjore

Ligji për marrëdhëniet e detyrimeve i vitit 1987

“Neni 355

(1) *Në qoftë se objekti i detyrimi janë sendet e caktuara sipas llojit, detyrimi nuk pushon as atëherë kur të gjitha ato që ka debitori nga këto sende prishen për shkak të rrethanave për të cilat as nuk përgjigjet.*

(2) *Mirëpo, kur detyrimi ka si objekt sendet e caktuara sipas llojit që duhet të merren nga masa e caktuar e këtyre sendeve, atëherë detyrimi pushon kur prishet e gjithë kjo masë.*

Neni 374

(1) *Kërkesat reciproke të personave shoqëror juridikë nga kontrata në qarkullimin e mallrave e të shërbimeve si dhe kërkesat e kompensimit për shpenzimet e bëra lidhur me këto kontrata, parashkruhen për tre vjet.*

(2) *Parashkrimi rrjedh veç e veç për çdo livrim malli, punë ose shërbim të kryer”.*

Ligji nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbarimore

Neni 69

Prapësimi kundër vendimeve për përmbarim

[...]

4. Baza për prapësim duhet të mbështet

tet me prova të duhura. Provat për prapësimin duhet të dorëzohen me shkrim, përndryshe prapësimi do të refuzohet.

Pranueshmëria e kërkesës

28. Gjykata së pari vlerëson nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
29. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

„1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

30. Për më tepër, Gjykata i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor... .”

31. Sa i përket përmbushjes së këtyre kushteve në lidhje me vendimet gjyqësore të cilat parashtruesi i kërkesës i konteston, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës e ka dorëzuar kërkesën në cilësi të palës së autorizuar, duke kontestuar një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac. nr. 5997/2019, të 8 qershorit 2020, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të

drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.

32. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], paragrafi 2 i Rregullores së punës, i cili përcakton që:

2. Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtuesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.“

33. Gjykata, fillimisht thekson që rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) si dhe të Gjykatës Kushtetuese, i mundëson Gjykatës, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
34. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta”. (Shih: më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë të 31 gushtit 2019; pjesën III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 255 deri më 284).
35. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse e njëjta është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtuesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
36. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata vëren se thelbi i pretendimit për shkelje të së drejtës së parashtuesit të kërkesës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm bazohet në vetëm një pretendim, përkatësisht, „se Gjykata

Themelore dhe Gjykata e Apelit e detyruan atë të paguante shumën e borxhit prej 1.161,86 €, për ujin e pijshëm të konsumuar, përkundër faktit se ai nuk është pronar i tokës, prandaj, atij mungon legjitimiteti pasiv i palës në procedurë“.

37. Në dritën e kësaj, Gjykata, duke marrë parasysh procedurën gjyqësore të iniciuar nga parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Themelore kundër urdhrit për përmbarrim të Përmbarruesit privat, vëren se pretendimet e tij ankimore ai i kishte bazuar në dy fakte, të cilat, sipas mendimit të tij, vënë në dyshim çështjen e procedurës së drejtë, përkatësisht:

- i) *Që ai jeton jashtë vendit dhe se si rrjedhojë ai nuk është shfrytëzues i tokës e cila ujitet me ujë, që nuk ka legjitimitet dhe se ai nuk mund të jetë kryes,*
- ii) *Që borxhi i kërkuar nga kreditori ka arritur parashkrimin.*

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me mungesën e legjitimitetit

38. Përkitazi me pretendimin e parë të parashtruesit të kërkesës në lidhje me legjitimitet, Gjykata vëren se Gjykata Themelore, pas seancës shqyrtuese arriti në përfundimin se urdhri për përmbarrim plotëson të gjitha kriteret për përmbarrim, dhe se prapësimi i parashtruesit të kërkesës në lidhje me faktin se ai nuk mund të jetë kryes, e hedh poshtë në pajtim me dispozitën ligjore të nenit 69.4 të LPP, sepse *“Në rastin konkret debitori nuk ka vepruar konform nenit 69.4 të LPP-së pasi që i njëjti është i obliguar që prapësimin të tije ti bashkëngjijit prova materiale që kishin mi vërtetu pretendimet e tij”.*
39. Në bazë të kësaj mund të konkludohet se parashtruesi i kërkesës ka pasur mundësinë të kontestonte çështjen e legjitimitetit të tij si palë në procedurën përmbarrimore në Gjykatën Themelore, por që ai nuk i përmbushi të gjitha kriteret e përshkruara me dispozitën përkatëse ligjore të nenit 69.4 të LPP-së, përkatësisht që në pajtim me konkluzionin e Gjykatës Themelore, *ai nuk parashtrroi prova materiale për të arsyetuar pretendimet e tij se ai nuk ishte pronari i tokës.*

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me parashkrimin e borxhit

40. Sa i përket pretendimit të dytë ankimor të parashtruesit të kërkesës në Gjykatën Themelore, i cili ka të bëjë me çështjen e *“parashkrimit të kërkesës së kreditorit”*, Gjykata konstaton se Gjykata Themelore pjesërisht e pranoi këtë pretendim ankimor, duke konstatuar kështu që një pjesë e borxhit e llogaritur për periudhën për të cilën pretendohet konsiderohet e parashkruar, në pajtim me dispozitën ligjore të nenit 355 të LMD-së. Kështu, shumat e borxhit ekzekutiv si detyrim i parashtruesit të kërkesës zvogëlohet në mënyrë drastike, duke pasur parasysh se me aktvendim e ka llogaritur vetëm periudhën kohore të lejuar me ligj, e cila është për një periudhë më pak se 3 (tri) vjet.

41. Prandaj, Gjykata është e mendimit se Gjykata Themelore kishte trajtuar si duhet të gjitha pretendimet ankimore të parashtruesit të kërkesës, duke mos i lënë asnjë dyshim kësaj Gjykate se procedura në Gjykatën Themelore ishte në ndonjë mënyrë e padrejtë.
42. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu konstaton se parashtruesi i kërkesës ka ngritur në Gjykatën e Apelit saktësisht të njëjtat pretendime ankimore në lidhje me **i)** parashkrimin e borxhit, **ii)** legjitimitetin e tij pasiv si palë në procedurën e përmbarimit.
43. Gjykata nuk mund të mos vërejë që Gjykata e Apelit iu përgjigj plotësisht atyre, duke deklaruar se; **i)** *për sa i përket parashkrimit të borxhit nga shkresat e lëndës shihet se kemi të bëjmë me kërkesa për shërbime komunale për ujitjen e tokave bujqësore (e jo të ujit të pijes) e të cilat kërkesa kanë natyrë të kërkesave periodike dhe parashkruhen në afatin prej 3 viteve* **ii)** *ndërsa sa i përket pretendimit tjetër ankimor të palës debitore se nuk ka legjitimitet pasiv në procedurë pasi që nuk është pronar i paluajtshmërisë në fjalë, se kjo paluajtshmëri është në emër të babait të ndjerë të debitorit dhe se i njëjti nuk është i vetmi trashëgimtar i pronës, nuk qëndrojnë për faktin se i njëjti nuk ka paraqitur asnjë prove për të mbështetur pretendimin e tij lidhur me legjitimitetin pasiv, për çka të njëjtat mbesin vetëm në nivel të pretendimeve”.*
44. Duke marrë parasysh të gjitha të lartcekurat, Gjykata është e mendimit se gjykatat e rregullta kanë deklaruar mjaft qartë arsyet pse pretendimet ankimore të parashtruesit të kërkesës në lidhje me urdhrin për përmbarim të Përmbaruesit privat të përmbarimit janë refuzuar si të pabazuara.
45. Gjykata thekson se është detyrim i parashtruesit të kërkesës që t'i mbështesë pretendimet e tij kushtetuese dhe të paraqesë prova *prima facie* që tregojnë për shkeljen e të drejtave të garantuara me Kushtetutë (shih, rastin e Gjykatës nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtrues të kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Sylja*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 dhjetorit 2013).
46. Në fund, Gjykata konkludon se pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljet e të drejtave të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe interpretimit dhe aplikimit të gabuar të ligjit të aplikueshëm, me rastin e kualifikimit janë (i) pretendime që kualifikohen si pretendime të “*shkallës së katërt*”; dhe si të tilla këto pretendime të parashtruesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
47. Prandaj, kërkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 21 korrik 2021, njëzëri

VENDOS

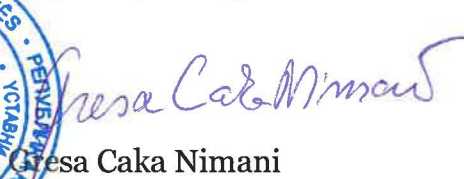
- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka Nimani